MKCRX002TJCI

MUDr. Jiří Besser
ministr kultury

V Praze dne 23. května 2011
Č.j.: MK 27601/2011 OLP
Vyřizuje: JUDr. P. Strupek

R o z h o d n u t í

Podle ustanovení § 152 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v platném znění (dále též „správní řád“), na základě dvou rozkladů ze dne 2. 2. 2011, které jsou obsahově shodné (doplněných podáními ze dne 22. 3. 2011 a 11. 4. 2011, jež jsou rovněž shodné), které samostatně podaly společnost Realty IV a.s., se sídlem Mostecká 49/12, 110 00 Praha 1, IČ 26125293, a společnost Hotel Jalta a.s., se sídlem Václavské náměstí 818/45, 110 00 Praha 1, IČ 26506882, (dále též „účastníci“), jsem přezkoumal rozklady napadené rozhodnutí Ministerstva kultury č.j. MK 323/2011 OPP ze dne 5. 1. 2011 (dále též „napadené rozhodnutí“), kterým bylo ve zkráceném přezkumném řízení podle § 97 odst. 3 a § 98 správního řádu na základě podnětu ze dne 8. 11. 2010 (doručen dne 9. 11. 2010), který podal Klub Za starou Prahu, se sídlem Mostecká 1, 11800 Praha 1, zrušeno pravomocné závazné stanovisko Magistrátu hlavního města Prahy, odboru kultury, památkové péče a cestovního ruchu (dále též „MHMP“) č.j. 851826/2009 ze dne 24. 6. 2010, které bylo vydáno dle § 14 odst. 2 a 3 a § 44a odst. 3 zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči (dále též „zákon č. 20/1987 Sb.“) a dle § 149 správního řádu, a věc byla napadeným rozhodnutím vrácena MHMP s tím, že dle § 99 odst. 3 správního řádu bylo určeno, že účinky napadeného rozhodnutí nastávají ode dne nabytí jeho právní moci, a to ve věci zamýšlené demolice domu čp. 1601/II, Václavské náměstí 47, dvorní části objektu čp. 818/II (hotel Jalta), Václavské náměstí 45, demolice torza objektu čp. 920/II (býv. Akciová tiskárna) Opletalova 3, Praha 1, se zachováním stávajícího torza uliční fasády tohoto objektu a novostavby polyfunkčního domu na jejich místě, dle předložené projektové dokumentace zpracované společností Chapman Taylor International Services s.r.o. v dubnu 2010. Ve smyslu § 27 odst. 1 písm. b) správního řádu jsou účastníky přezkumného řízení podatelé rozkladů. Podle ustanovení § 152 odst. 5 písm. a) správního řádu jsem na základě návrhu rozkladové komise, ustavené podle § 152 odst. 3 správního řádu, rozhodl

n á s l e d o v n ě :

napadené rozhodnutí Ministerstva kultury
č.j. MK 323/2011 OPP ze dne 5. 1. 2011
s e z r u š u j e a přezkumné řízení s e z a s t a v u j e .

O d ů v o d n ě n í :

Rozklady podanými v zákonné lhůtě se oba účastníci shodně domáhají zrušení Ministerstva kultury č.j. MK 323/2011 OPP ze dne 5. 1. 2011 a zastavení přezkumného řízení.

Ze správního spisu byly zjištěny následující podstatné skutečnosti:

Dne 21. 10. 2009 byla na MHMP podána zplnomocněným zástupcem účastníků, kterým je Ing. Václav Havrlant, bytem Šemberova 978, 150 00 Praha 5, žádost o vydání závazného stanoviska dle § 14 odst. 2 a 3 a § 44a odst. 3 zákona č. 20/1987 Sb. a dle § 149 správního řádu k záměru demolice domu čp. 1601/II, Václavské náměstí 47, dvorní části objektu čp. 818/II (hotel Jalta), Václavské náměstí 45, demolice torza objektu čp. 920/II (býv. Akciová tiskárna) Opletalova 3, Praha 1, se zachováním stávajícího torza uliční fasády tohoto objektu a novostavby polyfunkčního domu na jejich místě.

K záměru bylo pod čj. NPÚ-311/113128/2009 ze dne 1. 2. 2010 Národním památkovým ústavem, územním odborným pracovištěm v hlavním městě Praze (dále jen „NPÚ-ÚOPHMP“) zpracováno písemné vyjádření jako obligatorní podklad řízení dle § 14 odst. 6 zákona č. 20/1987 Sb. NPÚ-ÚOPHMP v něm popsal stavební vývoj a hodnotu předmětných nemovitostí takto: Dům čp 1601 je původně neorenesanční dům „ U Turků“ (U saského dvora) postavený roku 1880 dle plánů Jechenthalem a Hněvkovským. V roce 1920 byla realizována nástavba horních dvou pater a úprava průčelí dle projektu Duška, Kozáka a Mácy. V exteriéru domu se uplatňuje individualita klidných norem s moderně komponovaným fasádním pláštěm s prvky art-deco v členění. V kontextu zástavby náměstí zaujímá kvalitou návrhu a zpracováním ušlechtilých omítek vyrovnané přední místo s okolními budovami. Interiéry domu jsou vybaveny v dobovém vysoce reprezentativním standartu přelomu 19. a 20. stol. uceleným souborem historických výplňových dveří, dřevěných kazetovaných obkladů místností s prvky secesními (např. soubor leptaných skel ve stylu A. Muchy), ucelenými dobovými interiéry ovlivněnými stylem art – deco zejména v 2. nadzemním podlaží a veřejných schodišťových prostor. Interiéry 2. až 4. nadzemního podlaží jsou vybaveny vídeňskými parketovými kazetovanými podlahami a místy. Nárožní pětipatrový dům je pohledově zvýrazněný v průhledech Václavským náměstím, především ve směru od Národního muzea. Žadatelem uváděná statická narušení jsou dlouhodobá a stabilizovaná a vznikla stavbou podzemí hotelu Jalta a výstavbou metra. Dům č.p. 818 (budova hotelu Jalta) je prohlášen kulturní památkou rejstříkové č. 41524/2159. Jedná se o významný doklad elitní poválečné architektury postavený v poslední volné proluce na Václavském náměstí vzniklé po bombardování. Budova byla realizována v letech 1954 – 1958 dle plánů Antonína Tenzera. Navazuje na špičkové české realizace dekorativismu a funkcionalismu. Je ukázkou dobového zapojení reprezentativních novostaveb do historického městského centra. Osmipodlažní budova byla postavena na neobvyklé a zajímavé koncepci půdorysu jako příčně situovaná při náměstí. Směrem do hloubky parcely na ní navazuje jednopatrové částečně prosklené křídlo s oválným vnitřním prostorem v parterové části a celek uzavírá zadní příčné křídlo. Zadní trakt je třípodlažní a tvoří hospodářské zázemí hotelu. Objekt se podsklepen a konstrukčně je tvořen železobetonovým skeletem s výplňovým zdivem. Budova č.p. 920/II je budovou bývalé Akciové tiskárny. V nedávné minulosti by demolován dvorní objekt tiskárny postavený v duchu konstruktivismu. Z administrativní části jsou zachována torza dvorního a uličního průčelí se zaklenutým parterem se schodištěm a s vnitřní kovovou nosnou konstrukcí štítů. Naposledy byl stavebně upravován v roce 1911 v duchu geometrizující secese.

Záměr účastníků NPÚ-ÚOPHMP označil za vyloučený z těchto důvodů: Demolici a nahrazení objektů novostavbou opakovaně odmítla Památková rada NPÚ-ÚOPHMP. Návrh mění prostorové vztahy. Uliční trakt prakticky pozbývá významu a dvorní se stává stejně výrazným. Novostavba upozaďuje fasádu hotelu Jalta. Demolice by vedla k úbytku památkového fondu v Pražské památkové rezervaci. Památková rada trvala na zachování objektů a jejich organickém propojení s novostavbami. Dále NPÚ-ÚOPHMP uvedl, že objekty 818/II a 1601/II jsou po nedávné generální rekonstrukci plně funkční a u objektu 920/II lze doporučit zachování stávajících dochovaných průčelí včetně parteru. Zdůraznil, že novostavba je nevhodně hmotově převýšena ve své dvorní části, která monoliticky vyplňuje původní volné dvorní prostory, mění hmotové uspořádání uliční fronty Václavského náměstí, včetně novotvaru vestavby převýšeného věžového nároží a narušuje tak jeho urbanistické dlouhodobé koncepce a historické architektonické vědomí klasického stavebního řádu místa provázaného ve všech dálkových pohledech.

Ministerstvo kultury v odůvodnění rozklady napadeného rozhodnutí uvedlo, že shledalo, že se MHMP s argumenty NPÚ-ÚOPHMP nevypořádal. Ministerstvo kultury podotklo, že v odůvodnění závazného stanoviska tyto argumenty MHMP vůbec nezmínil, když pouze uvedl, že NPÚ-ÚOPHMP označil záměr za vyloučený. Ministerstvo kultury proto dospělo v odůvodnění napadeného rozhodnutí k tomu, že z tohoto důvodu je závazné stanovisko MHMP nezákonné protože odporuje ustanovení § 68 odst. 3 správního řádu s tím, že MHMP nezhodnotil v odůvodnění podklady pro vydání rozhodnutí a neuvedl úvahy, kterými se řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, přičemž MHMP vyjádření NPÚ-ÚOPHMP opominul a jeho důvody se nezabýval. Ministerstvo kultury konstatovalo s odkazem na konstantní judikaturu (viz např. Nejvyšší správní soud 2 As 61/2006 -69), že pokud správní spis obsahuje podklady pro rozhodnutí, jejichž obsahem jsou protichůdná sdělení, a správní orgán v odůvodnění rozhodnutí pouze vysloví, že vycházel z obou, ale již nevyloží, proč vzal v úvahu pro své rozhodnutí obsah pouze jednoho a proč vyloučil protichůdné, je jeho rozhodnutí nepřezkoumatelné.

Dále v odůvodnění rozklady napadeného rozhodnutí Ministerstvo kultury uvedlo, že námitkami účastníků se dle jeho názoru MHMP zabýval naopak velmi obšírně, když do odůvodnění závazného stanoviska převzal několik celých stránek vyjádření účastníků. Účastníci uváděli, že jejich záměr navazuje na proměnu Václavského náměstí z původního středověkého prostoru v moderní městský bulvár, centrum metropole s celospolečenským významem a s funkcí odchodní, kulturní, promenádní, zábavní a spolčovací. Během jedné či dvou generací se měřítko zdvojnásobilo, koňský trh se proměnil v moderní městskou třídu, partery se otevřely, vnitrobloky byly dostaveny, fasády nasvětleny, koňské spřežky nahradily tramvaje a náměstí byl osazen veřejný mobiliář - socha, kašna, lavičky, osvětlení. Výsledkem je i rozporuplná modernizace stávajícího domu 1601/II, kdy byla purizována fasáda a provedena markantní dvoupodlažní nástavba. Z budovy čp. 920/II bude zachována uliční fasáda, která je cenným dokladem geometrizující secese a kde v budově bývalé Akciové tiskárny sídlila redakce Národních listů. K odstranění stavby se přiklonil znalecký posudek Ing. Jiřího Černého CSc., který hodnotil statiku a konstrukční stav domu. Účastníci jsou přesvědčeni, že jejich projekt splňuje podmínky vládního nařízení č. 66/1971 Sb., o pražské památkové rezervaci, které pro stavební činnost v Pražské památkové rezervaci v § 3 odst. 1 písm. b) stanovilo, že při nové výstavbě a při vnějších úpravách nechráněných objektů se musí dbát architektonických vztahů ke kulturním památkám a jejich souborům, navazovat na jejich objemovou a prostorovou skladbu i prostředí a dotvářet jejich celky přiměřenými prostředky současné architektonické tvorby. V § 3 odst. 1 písm. c) totéž nařízení stanovuje,

že řešení a provádění veškerých úprav terénních i staveb dopravních, vodohospodářských, energetických, telekomunikačních, podzemních, jakož i inženýrských sítí v rezervaci nesmí narušovat její prostředí a ohrožovat jednotlivé kulturní památky. Upravený projekt není dle názoru úastníků v rozporu ani s jednou z výše uvedených podmínek. Hmotová skladba i detail architektonického řešení jsou komplementární, jak vůči obdobným realizacím na Václavském náměstí, tak i k sousední budově - kulturní památce hotelu Jalta. Dle účastníků se v případě domu čp- 1601 jedná o stylově narušený a nejednotný celek ochuzený o původní dominantní prvky. Habitus Pražské památkové rezervace nevytváří podobné objekty, ale spíše jednotlivé architektonicky kvalitní budovy. Jako obdobnou realizaci uvádí žadatel palác Euro nacházející se v prostoru Zlatého kříže na dolní části Václavského náměstí. Novostavba z počátku 21. stol. uzavírá řadu mimořádně památkově cenných budov západní strany náměstí. Sousedí s funkcionalistickými „skleněnými“ objekty paláce Astra a Baťa. Předchůdcem paláce Euro byl historický třípodlažní dům odstraněný na počátku 70. let minulého století. Zastavění uvolněného pozemku provázely spory. Námitky, že vznikne předimenzovaná a neopodstatněná dominanta, která bude konkurovat sousedním slohově čistým domům, nebyly potvrzeny. Naopak, jak Klub Za starou Prahu, tak široká odborná i laická veřejnost, jej hodnotí jako kvalitativní stavitelský počin v historickém prostředí. Účastníci akceptovali nejen požadavek na zachování uliční fasády objektu čp. 920/II a nově upravená projektová dokumentace tak nově přináší:

1. snížení hmoty nároží o jedno a půl patra, fakticky na úroveň římsových a střešních partií navazujících okolních objektů,
2. diagonálnímu zakončení přetažené nosné konstrukce dvouplášťové fasády,
3. horizontálnímu zakončení prosklené části nároží,
4. snížení ustupujících pater podél Václavského náměstí a Opletalovy ulice o jedno patro,
5. snížení dvorních částí objektu,
6. rekompozici fasády a jejího detailu tak, aby ve vztahu k redukovanému hmotovému měřítku objektu vůči okolí nepůsobila kontrastně, ale komplementárně,
7. zpracování odborného hodnotícího posudku historikem architektury Zdeňkem Lukešem.

Dne 9. 3. 2010 byl projekt předložen Výboru pro památkovou péči a cestovní ruch, který s ním vyslovil souhlas a doporučil MHMP pokračovat v projednávání věci. Dne 6. 5. 2010 byl záměr předložen Sboru expertů MHMP, který souhlasil s realizací záměru při dodržení těchto podmínek:

1. snížení dvorního traktu o jedno patro, aby nedošlo k pohledovému převýšení dvorní části nad uliční křídla,
2. úprava a doplnění další varianty řešení tektoniky a měřítka fasádky při zachování výšky hlavní římsy nároží 28 m a výšky hřebene 31,7m.

Sbor expertů MHMP požádal o předložení dalších stupňů projektové dokumentace ke konzultaci.

Ministerstvo kultury ve správním spisu shledalo, že účastníci opakovaně žádali o prodloužení lhůty stanovené k uplatnění námitek ke shromážděným podkladům. Dne 23. 4. 2010 využili svého práva vyjádřit se k podkladům správního řízení a zároveň MHMP předložili upravenou projektovou dokumentaci.

MHMP rozhodl o žádosti účastníků tak, že vydal dle § 14 odst. 2 a 3 a § 44a odst. 3 zákona č. 20/1987 Sb. a dle § 149 správního řádu souhlasné závazné stanovisko č.j. 851826/2009 ze dne 24. 6. 2010, kterým shledal přípustným záměr spočívající v demolici domu čp. 1601/II, Václavské náměstí 47, dvorní části objektu čp. 818/II (hotel Jalta), Václavské náměstí 45, demolice torza objektu čp. 920/II (býv. Akciová tiskárna) Opletalova 3, Praha 1, se zachováním stávajícího torza uliční fasády tohoto objektu a novostavby polyfunkčního domu na jejich místě, dle předložené projektové dokumentace zpracované společností Chapman Taylor International Services s.r.o. v dubnu 2010.

Pro demoliční práce stanovil MHMP následující podmínky:

1. Z objektu Opletalova 3, čp 920/II bude zachováno stávající torzo uliční fasády
2. Adekvátními technickými prostředky a opatřeními bude zabráněno narušení těch částí objektů, které nebudou demolovány a veškerých sousedních objektů, zejména v oblasti jejich půdorysného založení a styku s demolovanými budovami.

Ve věci výstavby polyfunkčního domu MHMP stanovil tyto podmínky:

1. Řešení fasád (tektonika, měřítko, materiálová skladba, profilace, zdobnost) bude rozpracováno v dalších variantách při zachování výšky hlavní římsy nároží 28 m a výšky hřebene 31,7 m a bude předloženo prvoinstančnímu orgánu k posouzení v dalším stupni projektové dokumentace (DSP).
2. V DSP bude zpracováno detailní řešení zakomponování a ztvárnění stávajícího torza uliční fasády objektu Opletalova 3, čp. 920/II v návaznosti na plášť novostavby.
3. V DSP bude zapracována kapitola zakládání nového objektu v návaznosti na objekty sousední, která jasně prokáže, že při zakládání nového objektu nemůže dojít ke statickému narušení objektů v sousedství.
4. V DSP bude dopracována přesná identifikace rozsahu a specifikace hodnotných umělecko-řemeslných prvků objektu Václavské náměstí 47, čp. 1601/II určených k zachování (identifikace bude vycházet ze zpracovaného stavebně-historického průzkumu a inventarizace prvků Mgr. Alenou Krušinovou) a bude řešen jejich transfer a případné druhotné použití v rámci interiérů novostavby, popř. budou určeny k deponaci na vybraném místě novostavby.
5. Součástí DSP budou i vizualizace fasád objektu zasazené do prostředí okolních staveb tak, aby byl zřejmý dopad a návaznost objektu na sousední domy, respektive i na celek Václavského náměstí.
6. Součástí DSP budou i zákresy do fotografií z tradičních dálkových pohledů – Petřín, rampa Pražského hradu, Letná, rampa Národního muzea atd., které prokážou, že hmota objektu působí sourodě s okolní střešní krajinou a v rámci panoramatických pohledů není nadměrně pohledově exponovaná.
7. Součástí detailního řešení fasád objektu v DSP bude rovněž návrh řešení typu, způsobu, intenzity a barevnosti osvětlení objektu v nočním režimu.
8. S ohledem na předpokládaný rozsáhlý a dlouhodobý archeologický průzkum na daných parcelách po odstranění dotyčných staveb bude součástí DSP harmonogram a návrh etapizace provádění archeologického průzkumu. Tento návrh bude projednán s některou z organizací oprávněných provádět archeologické výzkumy na území hlavního města Prahy.

Ministerstvo kultury k tomu v odůvodnění rozklady napadeného rozhodnutí uvedlo, že MHMP závazným stanoviskem odsouhlasil projektovou dokumentaci bez toho, že by si předem vyžádal písemné vyjádření odborné organizace státní památkové péče, kterým je NPÚ-ÚOPHMP, neboť dřívější písemné vyjádření NPÚ-ÚOPHMP se vztahovalo k předchozí verzi projektové dokumentace, která předpokládala především vyšší výškovou úroveň stavby. Ministerstvo tak dospělo k závěru, že byl porušen § 14 odst. 6 zákona č. 20/1987 Sb. a závazné stanovisko MHMP je i z tohoto hlediska nezákonné.

Dále v odůvodnění rozklady napadeného rozhodnutí Ministerstvo kultury uvedlo, že závazné stanovisko MHMP vykazuje dle názoru Ministerstva kultury další závažné pochybení a to vnitřní rozpor, které vede k jeho nezákonnosti. Podmínka č. 6 části věnované novostavbě určuje, že součástí DSP budou i zákresy do fotografií z tradičních dálkových pohledů – Petřín, rampa Pražského hradu, Letná, rampa Národního muzea atd., které prokážou, že hmota objektu působí sourodě s okolní střešní krajinou a v rámci panoramatických pohledů není nadměrně pohledově exponovaná. Dle názoru Ministerstva kultury není možné, aby jednou již přiznaná práva (hmota novostavby dle schválené projektové dokumentace) byla v dalším kole řízení účastníkovi odnímána. Všechny stanovené podmínky, nejen podmínka č. 6 ukazují, že ve věci žádosti mělo být vydáno rozhodnutí orgánu památkové péče k přípravě a nikoliv závazné stanovisko k realizaci záměru. Až dalšími stupni projektové dokumentace mají být dopracovány otázky tektoniky, měřítka fasád, jejich materiálové skladby, profilace, zdobnosti, včlenění stávajícího torza uliční fasády objektu 920/II, způsob zakládání novostavby, výběr, transfer a uchování hodnotných uměleckořemeslných prvků domu č.p. 1601/II, vizualizace fasád, typ, způsob, intenzita a barevnost nočního osvětlení objektu atd.

Ministerstvo kultury rovněž shledalo, že závazné stanovisko MHMP bylo vydáno pouze dle § 14 odst. 2 zákona č. 20/1987 Sb., který se vztahuje na nemovitosti, které nejsou kulturní památkou, ale leží v památkové rezervaci, v památkové zóně nebo v ochranném pásmu nemovité kulturní památky, nemovité národní kulturní památky, památkové rezervace, nebo památkové zóny s tím, že MHMP však rozhodoval i o části kulturní památky hotelu Jalta, respektive jeho dvorní části, bez toho, že by ve výroku použil ustanovení § 14 odst. 1 zákona č. 20/1987 Sb., který je nutné použít v případě obnovy kulturních památek.

Dle názoru Ministerstva kultury MHMP mylně označuje Výbor pro památkovou péči a cestovní ruch za poradní orgán MHMP. I na základě projednání předmětu řízení na zasedání výboru dne 9. 3 2010 se MHMP přiklonil k odsouhlasení záměru účastníků. Ministerstvo kultury k tomu uvedlo, že výbory jsou dle § 77 zákona č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů, ustanovovány pouze jako poradní orgány zastupitelstva, nikoliv orgánu státní památkové péče, který v rámci MHMP vykonává přenesenou působnost státní správy.

Ministerstvo kultury konstatovalo, že dle § 149 odst. 6 správního řádu je zrušení nebo změna závazného stanoviska v případě, že rozhodnutí, které bylo závazným stanoviskem podmíněno, již nabylo právní moci, důvodem obnovy řízení v daném případě u stavebního úřadu Městské části Praha 1.

Ministerstvo kultury dospělo k závěru, že početná porušení právního předpisů jsou dle jeho názoru zjevná již z předloženého spisového materiálu a jsou splněny i ostatní podmínky pro provedení přezkumného řízení. Z těchto důvodů proto v souladu s ustanovením § 98 správního řádu provedlo zkrácené přezkumné řízení, přičemž prvním úkonem Ministerstva

kultury je v souladu s ustanovením § 98 správního řádu vydání rozklady napadeného rozhodnutí.

V závěru odůvodnění rozklady napadeného rozhodnutí Ministerstvo kultury uvedlo, že v souladu s ustanovením § 94 odst. 4 a 5 správního řádu také přezkoumalo, v jakém poměru by byla újma, která vznikne zrušením závazného stanoviska MHMP účastníkům původního řízení a újma, která vznikla jinému účastníkovi řízení nebo veřejnému zájmu. Ministerstvo k tomu v odůvodnění uvedlo tyto argumenty, cit.: „Závazné stanovisko bylo vydáno pro potřeby územního řízení. Žadateli nebyl jeho záměr definitivně odsouhlasen, nebyla zpracována konečná projektová dokumentace a ani započato se stavbou. Veřejný zájem chráněný ustanoveními památkového zákona zrušením závazného stanoviska nebude dotčen. Jeho ochrana bude předmětem opakovaného řízení o vydání závazného stanoviska. Ke zrušení napadeného rozhodnutí Ministerstvo kultury přistoupilo po porovnání újmy, která vznikne účastníkům a závažnosti vad přezkumem napadeného závazného stanoviska. Dle § 94 odst. 1 správního řádu byl zkoumán pouze soulad závazného stanoviska s právními předpisy nikoliv jeho věcná správnost.“.

Na základě podnětu ze dne 8. 11. 2010 (Ministerstvu kultury doručen dne 9. 11. 2010), který podal Klub Za starou Prahu, se sídlem Mostecká 1, 11800 Praha 1, proto Ministerstvo kultury vydalo rozhodnutí č.j. MK 323/2011 OPP ze dne 5. 1. 2011, kterým bylo ve zkráceném přezkumném řízení podle § 97 odst. 3 a § 98 správního řádu zrušeno pravomocné závazné stanovisko MHMP č.j. 851826/2009 ze dne 24. 6. 2010 a věc byla uvedeným rozhodnutím Ministerstva kultury vrácena MHMP s tím, že dle § 99 odst. 3 správního řádu bylo určeno, že účinky rozhodnutí Ministerstva kultury nastávají ode dne nabytí jeho právní moci.

Následně oba účastníci řízení napadli rozhodnutí Ministerstva kultury č.j. MK 323/2011 OPP ze dne 5. 1. 2011 včas podanými rozklady ze dne 2. 2. 2011, které jsou obsahově stejné a které později oba samostatně doplnili obsahově shodnými podáními ze dne 22. 3. 2011 a 11. 4. 2011. Rozklady se oba účastníci shodně domáhají zrušení napadeného rozhodnutí a zastavení přezkumného řízení.

Rozklady ze dne 2. 2. 2011 účastníci shodně odůvodnili takto:

Účastníci jsou toho názoru, že stanovisko MHMP se zcela legitimně vypořádává se všemi v rámci procesu jeho vydání nashromážděnými podklady, je řádně odůvodněno, je vydáno zcela v souladu s požadavky památkové péče, a právními předpisy a je věcně správné. Nesouhlasí s rozhodnutím, že stanovisko bylo vydáno v rozporu se zákonem. Vzhledem k tomu, že se MHMP přiklonil k akceptaci návrhu účastníků, je zcela logické, že ve stanovisku jsou především citace z vyjádření účastníků. Odborné vyjádření NPÚ-ÚOPHMP které bylo MHMP k dané věci vyžádáno, neuvádí a nespecifikuje zcela jasné a jednoznačné důvody, kvůli kterým je návrh vyloučený, naopak pasáž, která je označena jako odůvodnění je ve skutečnosti deskripcí stavu a hodnot objektu a vývoje projednávání, nikoli erudovaným zdůvodněním jednoznačných památkářských tezí proč a z jakých důvodů je záměr považován za z hlediska památkové ochrany vyloučený. NPÚ-ÚOPHMP se ve svém odůvodnění omezuje pouze na historický rozbor dotčených stávajících budov, popis událostí minulých při předkládání překonaného návrhu v roce 2007 a postuluje zcela obecné zásady ochrany PPR, které spočívají v téměř úplném zachování stávajícího stavu a hraničí z konzervací, případně se snaží navržené stavby redukovat. Dle názoru účastníků tedy fakticky není co by MHMP ve stanovisku měl a mohl v odůvodnění citovat a se kterými argumenty by se měl vypořádat.

Teze NPÚ-ÚOPHMP, citované i na konci 1. odstavce na 3. straně rozhodnutí, týkající se narušení dlouhodobé urbanistické koncepce věžovým nárožím a měněním uliční fronty Václavského náměstí, je zcela lichá a nepodložená. Nejjasněji to dokládá fakt, že více než polovina rohových domů na spojnicích Václavského náměstí a přilehlých ulic má vyvýšené nároží, přičemž se jedná o budovy z mnoha různých časových i stylových období. V tomto odstavci je také další citace NPÚ-ÚOPHMP ohledně úbytku památkového fondu. Jak bylo MHMP doloženo několika posudky renomovaných odborníků z oblasti památkové péče a architektury, není budova navržená k odstranění nijak významná nebo architektonicky specifická. Tyto doložené podklady účastníci považují ve shromážděném spisovém materiálu za stejně důležité a podstatné pro rozhodování MHMP. MHMP je sice povinen si před vydáním závazného stanoviska opatřit vyjádření státní odborné organizace (NPÚ), nemá ale povinnost se s vyjádřením ztotožnit. MHMP CKP je oprávněn se přiklonit k jinému, byť i opačnému názoru jiného experta či externího sboru (v tomto případě Sboru expertů při MHMP) nebo si vytvořit odborný názor svůj. Je naopak velmi s podivem, že názory nezávislých renomovaných expertů se nezaobíral ani NPÚ-ÚOPHMP ani Ministerstvo kultury. Účastníci jsou toho názoru, že MHMP zhodnotil předložené podklady jednotlivě i ve vzájemných souvislostech, v tomto případě konkrétně námitky účastníků, ke kterým se přiklonil. Navíc v námitkách účastníků k vypořádání s odborným vyjádřením NPÚ-ÚOPHMP došlo, a to na podrobné úrovni. V tomto ohledu tedy došlo via facti příklonem MHMP k námitkám účastníků i k vypořádání s podkladovým materiálem NPÚ-ÚOPHMP. Dále účastníci upozorňují na skutečnost, že MHMP ve věci vydal stanovisko až téměř po ročním intenzivním projednávání projektu. V průběhu této lhůty došlo k řadě konzultací, jak se zástupci MHMP, tak NPÚ-ÚOPHMP. V rámci objektivizace procesu projednávání došlo k předložení projektu na řadě odborných komisí, výborů, rad a sborů. Zpochybňování odborného názoru MHMP se tedy žadateli v tomto případě zdá být s ohledem na výše uvedené neoprávněné a nepodložené, neboť kromě MHMP se s dalšími doloženými odbornými názory na věc nikdo nevypořádal - ani NPÚ-ÚOPHMP, ani Ministerstvo kultury. MHMP dle názoru účastníku stanovisko řádně zdůvodnil a námitka v rozhodnutí o nepřezkoumatelnosti správního rozhodnutí s odkazem na ustálenou judikaturu je lichá. Mimo posuzovaný rámec účastníci uvedli, že stanovisko není správním rozhodnutím, názory Nejvyššího správního soudu v tomto směru nejsou jednotné a správní řád jej podle ustanovení § 149 považuje za úkony učiněné správním orgánem na základě zákona, který není samostatným rozhodnutím ve správním řízení. Rozhodnutí (str. 5 odst. 2) dále vytýká MHMP, že vydal stanovisko k pozměněné dokumentaci, aniž by si vyžádal odborné vyjádření NPÚ-ÚOPHMP a tím došlo k porušení § 14 odst. 6 zákona č. 20/1987 Sb. a z tohoto hlediska je stanovisko nezákonné. Dle účastníku je zcela nasnadě, proč tak MHMP neučinil - pozměněný projekt totiž doznal úprav v tom smyslu, že naplnil požadavky NPÚ-ÚOPHMP, týkající se redukce výšky stavby a jejího objemu a dále konkrétní požadavky Sboru expertů při MHMP. Vzhledem k tomu, že se však nejednalo o změnu projektové dokumentace, ale pouze dílčí úpravu, která pozitivně reagovala na požadavky NPÚ-ÚOPHMP, MHMP rozhodl na základě ve věci již vydaného odborného vyjádření NPÚ-ÚOPHMP, které bylo stále plně relevantní. Dle účastníků je nezpochybnitelné, že odborný názor NPÚ-ÚOPHMP ve věci zůstal zachován a provedenými dílčími úpravami nebyl dotčen. MHMP tedy neporušil zákon když znovu neposlal dílčími úpravami redukovaný projekt opětovně na NPÚ-ÚOPHMP. S názorem Ministerstva tedy dle účastníků nelze souhlasit.

Dále účastníci namítají, že rozhodnutí Ministerstva kultury (str. 5 odst. 3) považuje stanovisko MHMP za vnitřně rozporuplné, konkrétně je jmenována podmínka č. 6 v části věnované novostavbě s tím, že stanovením této podmínky údajně dochází k zpochybnění účastníkovi přiznaných práv. Zde dle názoru účastníků v rozhodnutí chybí ve stanovisku jasné

chápaní logických souvislostí a výklad příslušných pasáží stavebního zákona (č. 183/2006 Sb.). V rámci fáze územního řízení, je příslušnými dotčenými orgány státní správy stanovována a posuzována obálka a půdorys budovy, nicméně není definováno jednoznačně, ani konečně, jak bude stavba ve svých detailech vizuálně ztvárněna, například zda bude fasáda plochá či členitá, jakou bude mít barevnost, dílčí materiálovou skladbu apod. Účastníci mají za to, že se zcela oprávněně domnívají, že podmínka MHMP ve stanovisku je proto namístě, protože tvar a způsob řešení všech partií mohou být v určité míře pozměněny, aniž by se tyto změny dotkly územního rozhodnutí či závazného stanoviska, které slouží pro vydání tohoto rozhodnutí. Pohledovou exponovanost v dálkových pohledech tudíž nelze naprosto objektivně a bezezbytku posoudit již ve stupni dokumentace pro územní řízení, protože konkrétní a definitivní návrh vzhledu je, jak bylo již řečeno výše, předmětem dokumentace pro stavební povolení. Dálkový pohled je stavbou ovlivněn nikoli jen z hlediska jeho hmotové dimenze, nýbrž i z hlediska materiálové a barevné skladby (např. rozdíl mezi fasádou skleněnou a zděnou, mezi barvou sytě červenou a šedou apod.). Účastníci jsou zcela přesvědčeni, že takto definovaná podmínka byla ve stanovisku MHMP stanovena právě v zájmu památkové péče na možnosti prověření dopadu stavby do daného prostředí nejen z hlediska objemového, nýbrž i materiálového a barevného. Pokud by MHMP tuto podmínku ve Stanovisku opominul, ztratil by možnost na základě zpracovaných vizualizací a zákresů do dálkových fotografií posoudit míru komplementárnosti stavby v daném architektonickém a urbanistickém prostoru. Vzhledem k výše uvedenému lze hodnotit postulovaný výklad Ministerstva kultury v rozhodnutí jako teleologický, postrádající systematickou logickou kontextuální interpretaci v rámci smyslu znění celého stanoviska i jeho jednotlivých podmínek.

Účastníci rovněž poukazují na to, že Ministerstvo kultury v rozhodnutí (str. 5 odst. 4) vytýká MHMP, že rozhodl o části kulturní památky, dvorní části Hotelu Jalta, aniž by použil ve výrokové části ustanovení §14 odst. 1 zákona.č. 20/1987 Sb. Z hlediska obsahového je dle účastníků nutno tuto problematiku hodnotit následovně: dvorní trakt komplexu budov, byť jednoho čísla popisného, je za nemovitou kulturní památku považován proto, že je aditivní utilitární součástí většího celku - Hotelu Jalta, který byl pro své mimořádné hodnoty za kulturní památku prohlášen. Jde-li o odstraňovanou část - fakticky se jedná o novodobý, téměř násilně dostavěný, ryze funkční a zcela nehodnotný přístavek s vlastními základy, plnící funkci zázemí hotelu. Tento přístavek nemá s kvalitní architekturou a památkovou hodnotou Hotelu Jalta nic společného. Navíc jakýkoliv zásah do tohoto přístavku nenaruší samotný objekt hotelu ani jeho historickou, architektonickou či památkovou hodnotu. V tomto smyslu tedy bylo pochybením, možná jen nedopatřením, již jeho prohlášení za kulturní památku, protože tento objekt žádné znaky kulturní památky nenese a nepředstavuje ani žádnou jinou hodnotu historickou, kulturní či stavebně technickou. Z tohoto důvodu účastníci nepovažují výše zmíněný postup MHMP za chybný vzhledem k obsahové stránce věci, která řeší problematiku zcela odlišnou. Z formálního hlediska sice ve stanovisku chybí citace příslušného ustanovení zákona, nicméně takové „pochybení“ je pouze ryze formální, které nemá nejmenší vliv na předmět a obsah posuzování prvoinstančního orgánu a následně na obsah stanoviska. Vytýkaným nedostatkem nedošlo k žádné újmě, nikdo nebyl uveden v omyl ani zmaten. Výrok stanoviska zůstává jednoznačně zřejmý, identifikovatelný a interpretovatelný.

Účastníci dále poukazují na pochybení Ministerstva kultury v záhlaví (prvním odstavci) rozhodnutí č.j. MK 323/2011 OPP ze dne 5. 1. 2011), kde došlo k chybné identifikaci předmětného závazného stanoviska MHMP jeho mylnou datací — 24. června 2009, namísto 24. června 2010. Ve výrokové části rozhodnutí Ministerstva kultury je již tato

chyba napravena. Teleologická komparace tohoto pochybení s formálním pochybením MHMP OKP může ad absurdum zpochybňovat validitu rozhodnutí Ministerstva kultury, protože identifikace závazného stanoviska MHMP je z formálního hlediska chybná.

Účastníci namítají, že Ministerstvo kultury v rozhodnutí (str. 6 odstavec 3) posuzuje jaká vznikla újma účastníkovi řízení či veřejnému zájmu. Dle názoru účastníků Ministerstvo kultury bez hlubšího rozboru a znalosti souvislostí bagatelizuje újmu, kterou zrušením stanoviska utrpí vlastníci objektu - tj. účastníci řízení. Vzhledem ke značné fázi rozpracovanosti projektu (dále byla zpracována dokumentace pro posouzení vlivu stavby na životní prostředí, byl podán podnět na úpravu směrné části Územního plánu sídelního útvaru hl. m. Prahy), lze dle názoru účastníků jednoznačně konstatovat, že zrušení Stanoviska z důvodů, které, jak je uvedeno výše, nelze objektivně hodnotit jako opodstatněné a za porušení zákona, přivodí účastníkům řízení významnou újmu jak z hlediska časového, tak zejména se promítne do jejich majetkové sféry. Krom jiných kroků směřujících k uskutečňování projektu, projekční práce na záměru probíhají nepřetržitě od vydání předmětného Stanoviska. Ve fázi dokončování jsou kapitoly jednotlivých profesí a technologií, statiky, designu, stavebně technické, demoliční apod. Z hlediska inženýrské činnosti již došlo k zahájení projednávání s ostatními dotčenými orgány státní správy a samosprávy či správci dopravní a technické infrastruktury, přičemž ve věci byla vydána další závazná stanoviska, rozhodnutí či vyjádření. Prokazatelně bylo investováno v řádech miliónů komu. Z hlediska časového je pro investora projektu problematické jak stávající nevyužívání objektu v centru města, včetně médii kritizované několikaleté stavební proluky v Opletalově 3, tak zejména další časová ztráta, zapříčiněná čekáním na vydání případného nového závazného stanoviska MHMP. Má-li tedy dojít k zpochybnění z tohoto hlediska pro investora projektu fundamentálního závazného stanoviska MHMP, podle kterého byly všechny dosud návazně zahájené činnosti odvíjeny, dojde k prokazatelné finanční újmě, která v tomto smyslu může být oprávněně vymáhána na státu, který takové pochybení zapříčinil. Ministerstvo kultury vůbec tuto záležitost nehodnotilo, naopak zvolilo postup zkráceného řízení, ve kterém není účastníkovi řízení dán žádný prostor pro jeho vyjádření a bez zjištění skutkového stavu věci Ministerstvo kultury došlo ke zcela vadnému závěru. Účastníci jsou toho názoru, že Ministerstvo kultury nesprávně a v rozporu se zákonem použilo postup zkráceného řízení podle § 98 správního řádu, neboť nebyly splněny podmínky pro jeho použití. Účastníci dále namítají, že Ministerstvo kultury porušilo jejich obchodní tajemství, když rozhodnutí doručilo Klubu Za starou Prahu, který není účastníkem řízení a je občanským sdružením, které podle názoru účastníka záměrně, cíleně a bez opodstatnění brání přirozenému rozvoji Prahy a snaží se zasahovat do pravomoci správních orgánů. Účastník uvádí, že je velmi s podivem, jakým způsobem Klub Za starou Prahu získal stanovisko MHMP, neboť žádná z osob, která ho měla k dispozici, ani NPÚ-ÚOPHMP, ani MHMP nebyla oprávněna mu ho poskytnout.

Podáními ze dne 22. 3. 2011 oba účastníci doplnili své rozklady doplněními, který mají shodný obsah.

V tomto doplnění účastníci poukazují na nepřezkoumatelnost rozhodnutí, neboť není zřejmé, kdy se Ministerstvo kultury dozvědělo o stanovisku, resp. o důvodu zahájení přezkumného řízení. Rozhodnutí ve svém úvodu pouze deklaruje, že Ministerstvo kultury jednalo z podnětu Klubu Za starou Prahu, nicméně o rozhodné době nic nestanoví. V souladu s ustanovením § 96 správního řádu usnesení o zahájení přezkumného řízení lze vydat do 2 měsíců ode dne, kdy se správní orgán o důvodu zahájení přezkumného řízení dozvěděl (při postupu ve zkráceném přezkumném řízení podle ustanovení § 98 správního řádu prvním úkonem správního orgánu je vydání rozhodnutí). Rozhodnutí Ministerstva kultury je již jen z

tohoto důvodu nepřezkoumatelné, tedy nezákonné, neboť z rozhodnutí není zřejmé, zda byla dodržena zákonná lhůta pro jeho vydání. Účastníci poukazují, že již v rozkladech namítali, že Ministerstvo kultury nepostupovalo v souladu s požadavky zákona, když nezkoumalo jaká újma účastníkovi řízení vznikla. Účastníci odůvodnění rozkladů v tomto směru ještě zpřesňují a doplňují. Správní řád (v ustanovení § 91 odst. 5) rozhodujícímu správnímu orgánu výslovně ukládá šetřit práva nabytá v dobré víře. Tento základní princip vychází z ústavně zakotveného principu na právní ochranu. Aby tak posuzující orgán mohl činit a postupovat dle správního řádu, musí nejprve zjistit skutkový stav věci, posoudit ho a následně až rozhodnout. Účastníci řízení téměř po dvou letech jednání s orgány památkové péče, kdy projekt upravovali, snižovali jeho objem, představili finální přijatelnou podobu projektu, která byla jimi posouzena jako přijatelná a bylo v souladu se zákonem vydáno pozitivní stanovisko. Účastníci tak získali jistotu, že mohou v uvedeném projektu pokračovat a v dobré víře tak i činili. Jak již bylo uvedeno, účastníci podali žádost o posouzení vlivu záměru na životní prostředí a dali podnět k úpravě územního plánu, snížení koeficientu bydlení, architekti projektu začali zpracovávat další fáze dokumentace a činili další kroky směřující k jeho uskutečňování. Zrušení stanoviska tak přinese značnou újmu účastníkovi a zasáhne tak již do jednou nabytých práv v dobré víře. Jak shora uvedeno, Ministerstvo kultury při použití zkráceného řízení se újmou účastníka nemohlo zabývat, když vycházelo pouze z obsahu spisu vedeném o stanovisku MHMP, nikoliv ze skutečného zjištění a stavu. Účastníci jsou toho názoru, že Ministerstvo kultury nesprávně a v rozporu se zákonem použilo postup zkráceného řízení podle § 98 správního řádu, neboť nebyly splněny podmínky pro jeho použití. Účastníci respektují zákonný postup a možnost přezkumu stanoviska danou Ministerstvu kultury správním řádem, nicméně jsou toho názoru, že Ministerstvo kultury musí při přezkumu stanoviska respektovat základní ústavní principy, včetně Ústavou České republiky zaručeného práva vlastnit majetek. Je nutné najít proporcionalitu mezi veřejným a soukromým zájmem a ochranou práv nabytých v dobré víře. Smyslem zákona č. 20/1987 Sb. je ochrana kulturních památek či jiného kulturního dědictví, nicméně nelze popřít, že na druhou stranu zasahuje do majetkových práv vlastníků dotčených nemovitostí, v tomto případě nemovitostí nacházejících se v Pražské památkové rezervaci, neboť reguluje možnosti jejich odstranění, objemy a podoby staveb nových či změn staveb stávajících. Účastníci uvádí, že respektují zákonnou regulaci při zacházení se svými nemovitostmi nacházejícími se v Pražské pan1átaové rezervaci, když odstoupili od svých několika původních záměrů a projekt radikálním způsobeni upravili a respektovali tak požadavky orgánů památkové péče. Tedy v tomto případě soukromý zájem ustoupil zájmu veřejnému. Účastníci opět namítají, že Ministerstvo kultury v rozhodnutí bez bližšího rozboru a znalosti souvislostí bagatelizuje ujmu, kterou zrušením stanoviska utrpí vlastníci objektu - účastníci řízení. Vzhledem ke značné fázi rozpracovanosti projektu účastníci uvádí, že zrušení stanoviska z důvodů, která, jak je uvedeno výše, nelze objektivně hodnotit jako opodstatněné a za porušení zákona, přivodí účastníkům řízení významnou újmu jak z hlediska časového, tak zejména se promítne do jejich majetkové sféry. Krom jiných kroků směřujících k uskutečnění projektu, projekční práce na záměru probíhají nepřetržitě od vydání stanoviska. Ve fázi dokončování jsou kapitoly jednotlivých profesí a technologií, statiky, designu, stavebně technické, demoliční apod. Z hlediska inženýrské činnosti již došlo k zahájení projednávání s ostatními dotčenými orgány státní správy a samosprávy či správci dopravní a technické infrastruktury, přičemž ve věci byla vydána další závazná stanoviska, rozhodnutí či vyjádření. Prokazatelně bylo investováno v řádech miliónů korun. Z hlediska časového je pro investora projektu problematické jak stávající nevyužívání objektu v centru města, včetně médii kritizované několikaleté stavební proluky v Opletalově 3, tak zejména další časové ztráta, zapříčiněná čekáním na vydání případného nového závazného stanoviska MHMP. Má-li tedy dojít ke zpochybnění tohoto hlediska pro investora projektu fundamentálního závazného stanoviska

MHMP, podle kterého byly všechny dosud návazně zahájené činnosti odvíjeny, dojde k prokazatelné finanční újmě. která v tomto smyslu může být oprávněně vymáhána na státu, který takové pochybení zapříčinil. Mezi základní zásady činnosti správních orgánů patří dle § 2 správního řádu to, že správní orgán dbá, aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly. Situace v daném případě je taková, že úpravami projektu nedošlo k nijak zásadní změně situace, tzn. že jestliže MHMP rozhodl ve prospěch účastníků, dá se očekávat, že by měl důvod rozhodnout stejně i podruhé (za situace, kdy ministr kultury potvrdí rozkladem napadené rozhodnutí a MHMP bude znovu ve věci rozhodovat). Navíc při logickém postupu a maiorem ad minus provedené úpravy v projektu v mezidobí by tím spíše měly být věci ku prospěchu, neboť jimi se snižuje objem stavby. Podle § 6 správního řádu správní orgán vyřizuje věci bez zbytečných průtahů a správní orgán postupuje tak aby nikomu nevznikaly zbytečné náklady a dotčené osoby co možná nejméně zatěžuje. Účastníci namítají, že Klub Za starou Prahu svým postupem chce pouze procesně narušit řízení. Ministerstvo kultury v rozhodnutí navíc po hmotné stránce nijak nezpochybňuje stanovisko MHMP, vytýká mu vady procesního charakteru. Tímto pak dochází ke zbytečným průtahům v řízení, k narušení principu efektivnosti a předvídatelnosti, jakožto principům dobré správy a zmíněným finančním ztrátám.

Podáními ze dne 11. 4. 2011 oba účastníci doplnili své rozklady doplněními, který mají shodný obsah.

V tomto doplnění účastníci zopakovali výše uvedené námitky. Účastníci doplnili argumentaci v tom směru, že ačkoliv očekávají, že MHMP po vrácení věci k novému projednání znovu rozhodne plně v jejich prospěch, přesto namítají, že jim vznikají v důsledku nejistoty a s tím spojené časové prodlevy ještě další náklady. Tím mají na mysli zejména škodu, která se konkrétně skládá z úrokových nákladů z úvěru ve výši 1.400 Euro denně, interních/externích poplatků za zdržení ve výši přibližně 600 Euro denně, což dohromady činí přibližně 2.000 Euro denně, navíc však posouváním konečného data dokončení projektu dochází k ušlému zisku ve výši 15.000 Euro denně. Celá částka škody tedy činí přibližně 17.000 Euro denně. Tato částka tak za rozhodné období mohla vystoupat až na částku pohybující se okolo 1.750.000 Eur. V případě zamítavého rozhodnutí MHMP by tato škoda ještě podstatné narostla. Tato škoda a hrozba jejího růstu by však vůbec nevznikla, kdyby závazné stanovisko MHMP nebylo Ministerstvem kultury neúčelně zrušeno.

V souladu s § 152 správního řádu bylo přezkoumáno rozklady napadené rozhodnutí Ministerstva kultury č.j. MK 323/2011 OPP ze dne 5. 1. 2011, jakož i správní řízení vedené MHMP, které vydání napadeného rozhodnutí předcházelo, a to zejména s přihlédnutím k námitkám v rozkladech a jejich doplněních uvedeným.

Shledal jsem, že rozkladem napadené rozhodnutí Ministerstva kultury č.j. MK 323/2011 OPP ze dne 5. 1. 2011 bylo vydáno ve zkráceném přezkumném řízení dle § 98 správního řádu s tím, že v tomto ustanovení je výslovně upraveno, že ve zkráceném přezkumném řízení se dokazování neprovádí, přičemž prvním úkonem je vydání rozhodnutí. Z tohoto důvodu proto nebyli účastníci vyzváni, aby se ve věci vyjádřili a uplatnili tak své námitky, návrhy a připomínky. V tomto řízení tedy nebyla a ani nemohla být účastníkům dána možnost, aby např. vymezili rozsah práv, která nabyli v dobré víře od nabytí právní moci závazného stanoviska MHMP ze dne 24. 6. 2011 tak, aby Ministerstvo kultury mohlo ve smyslu § 2 odst. 3 ve spojení s § 94 odst. 5 správního řádu kvalifikovaně provést a řádně odůvodnit své správní uvážení, zda a z jakých důvodů v tomto případě veřejný zájem na ochraně kulturního dědictví převažuje nad právy účastníka. Účastníci tak své námitky

mohli uplatnit teprve v rámci rozkladu a jeho doplnění. Ministerstvo kultury tím, že takto neuváženě zvolilo formu zkráceného přezkumného řízení, bylo samo nuceno při svém pokusu o hodnocení otázky práv nabytých v dobré víře vycházet pouze z ničím nepodložených domněnek a spekulací a nikoliv z řádně obstaraných důkazů, kterými však disponují zejména účastníci řízení.

Na základě výše uvedeného dovozuji, že nebyly kumulativně splněny všechny zákonné podmínky pro provedení zkráceného přezkumného řízení, které jsou vymezeny v § 98 správního řádu, neboť nebyla splněna zákonná podmínka, že „není zapotřebí vysvětlení účastníků“, protože právě kvalifikované vymezení rozsahu práv nabytých v dobré víře vyžadovalo toto vysvětlení. Z tohoto důvodu zkrácené řízení nemohlo a ani nesmělo být provedeno. Dospěl jsem proto k závěru, že rozklady napadené rozhodnutí Ministerstva kultury č.j. MK 323/2011 OPP ze dne 5. 1. 2011, které bylo vydáno ve zkráceném přezkumném řízení, je nutno zrušit podle § 152 odst. 5 písm. a) správního řádu.

Rovněž podotýkám, že jako ministr kultury jsem v rámci správního řízení v procesním postavení poslední instance a proto nemohu v rámci řízení o rozkladu vycházet z nově uplatněných důkazů či je obstarávat a takto nově zjištěné skutečnosti meritorně hodnotit a tedy svým správním uvážením nahrazovat absentující správní uvážení a dokazování Ministerstva kultury v tak závažné a rozhodující otázce, jako jsou dopady zrušení pravomocného závazného stanoviska MHMP na práva účastníků nabytá v dobré víře ve smyslu § 2 odst. 3 ve spojení s § 94 odst. 5 správního řádu, neboť proti rozhodnutí ministra kultury již nelze podat řádný opravný prostředek. Byl by tak v neprospěch účastníků řízení zcela popřen princip dvouinstančnosti správního řízení. Jinými slovy řečeno - je nepřípustné provádět nové dokazování v rámci řízení o rozkladu, neboť účastník by již neměl možnost podat řádný opravný prostředek proti rozhodnutí v této poslední správní instanci, které by vycházelo z nově zjištěných a vyhodnocených skutečností.

V tomto konkrétním případě nelze rovněž opomenout, že ze strany účastníků jde o velmi rozsáhlý investiční záměr, který spočívá v demolici stávajícího objektu a následné výstavbě nového objektu. Je nutno připomenout, že napadeným rozhodnutím Ministerstva kultury zrušené pravomocné závazné stanovisko MHMP bylo účastníky nerušeně a v dobré víře konzumováno po dobu více než 6 měsíců. Tato investice však může být rozkladem napadeným rozhodnutím Ministerstva kultury vážně narušena či dokonce zcela zmařena. Z toho vyplývají závažná rizika pro stát v souvislosti s možným uplatněním nároků účastníků dle zákona č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem. Tím však rozhodně nechci naznačovat, že by přezkumná řízení neměla být zahajována v případech, kdy je předpokládaný rozsah práv nabytých v dobré víře značný, pouze mám za to, že je nezbytné, aby zejména v takovýchto případech proběhlo řádné a nikoliv zkrácené přezkumné řízení tak, aby mohlo být prováděno veškeré nezbytné dokazování a kde by bylo účastníkovi plně umožněno hájit jeho práva nabytá v dobré víře ve smyslu § 2 odst. 3 ve spojení s § 94 odst. 5 správního řádu.

Jsem si plně vědom, že v tomto případě se jedná o nesmírně exponovanou a cennou lokalitu, jakou je v rámci památkové rezervace v hl. m. Praze právě prostor Václavského náměstí. Na druhou stranu takto zcela nedostatečné vypořádání práv účastníků nabytých v dobré víře Ministerstvem kultury by zřejmě i tak s největší pravděpodobností vedlo k tomu, že by došlo ke zrušení rozkladem napadeného rozhodnutí soudem na základě správní žaloby účastníků. Je nutno zdůraznit, že na princip ochrany práv nabytých v dobré víře je soudy kladen značný důraz, neboť vychází přímo ze základních ústavních principů demokratického

právního státu (k tomu viz např. rozhodnutí Ústavního soudu IV. ÚS 150/01, I. ÚS 163/02, I. ÚS 398/04 a I. ÚS 544/06).

V této souvislosti musím jasně konstatovat, že Ministerstvo kultury nebylo v časové tísni, která by odůvodňovala provedení zkráceného přezkumného řízení, když v době přijetí podnětu k zahájení přezkumného řízení (dne 9. 11. 2010) zbývalo téměř 9 měsíců z objektivní lhůty, ve které bylo možno vést standardní přezkumné řízení, kdy mohla být práva účastníků nabytá v dobré víře Ministerstvem kultury řádně zjištěna a vypořádána s tím, že usnesením o zahájení přezkumného řízení mohla být dle § 95 odst. 5 správního řádu v případě nutnosti pozastavena vykonatelnost či jiné právní účinky přezkoumávaného rozhodnutí MHMP.

Vrácení věci Ministerstvu kultury k dalšímu řízení však nepřipadá v úvahu, neboť řádné přezkumné řízení zahájeno nebylo a rozkladem napadené rozhodnutí ve zkráceném přezkumném řízení bylo jediným úkonem Ministerstva kultury a bez jeho existence tak nelze mít za to, že přezkumné řízení je zahájené. Zahájení nového přezkumného řízení již nepřichází rovněž v úvahu, ačkoliv objektivní lhůta 12 měsíců dle § 96 odst. 1 správního řádu sice dosud neuplynula, uplynula však subjektivní dvouměsíční lhůta, ledaže by Ministerstvo kultury shledalo nové, dosud neuplatněné důvody pro zahájení přezkumného řízení.

K projednání podaných rozkladů byla svolána ustavená rozkladová komise, která věc komplexně posoudila a na základě výše uvedeného mně navrhla rozhodnout tak, jak je uvedeno ve výroku.

P o u č e n í :

Toto rozhodnutí je podle § 91 odst. 1 a § 152 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v platném znění, konečné a n e l z e se proti němu dále odvolat.

MUDr. Jiří Besser, v. r.
otisk úředního razítka ministr kultury

Za správnost vyhotovení:
JUDr. Petr Strupek, v. r.

Realty IV a.s., Mostecká 49/12, Praha 1

Hotel Jalta a.s., Václavské náměstí 818/45, 110 00 Praha 1,

Ing. Václav Havrlant, Šemberova 978, 150 00 Praha 5

Na vědomí obdrží:

Ministerstvo kultury, OPP/P a PI, zde

Magistrát hl. m. Prahy, odbor památkové péče, Mariánské náměstí 2, 110 00 Praha 1

Národní památkový ústav, ústřední pracoviště, Valdštejnské nám. 3, 118 01 Praha 1

Národní památkový ústav, ú . o . p . v hl. m. Praze, Na Perštýně 12/356, 110 00 Praha 1